

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-11-17
Besvaras senast
2015-11-25 kl. 12.00

Till statsrådet Sven-Erik Bucht (S)

2015/16:334 Människan bakom djuren

För ett antal år sedan genomfördes en reform av djurskyddsarbetet i Sverige. Syftet var att på ett bättre sätt tillvarata alla veterinärers kompetens och att stärka integriteten i djurskyddsinspektionerna. Samtidigt tydliggjordes ansvaret för djurskyddet, resurser tillfördes och kompetensen höjdes hos den personal som arbetar med djurskyddskontrollerna.

Djurskyddsinspektörerna har en hög kompetens när det gäller att fatta beslut om att omhänderta djur som vanvårdas. Det är viktigt att djur som vanvårdas snabbt får en god omsorg.

Samtidigt som det nya systemet har uppenbara fördelar finns det också negativa effekter av att djurskyddsinspektörerna kommit längre från kommunerna och därmed från socialtjänstens arbete. Jag har fått signaler om att länsstyrelsens djurskyddsinspektörer ofta saknar lokal kännedom om människor och djur, vilket ofta är en förutsättning för att förebygga situationer och åtgärda brister på ett tidigt stadium.

Tidigare verkade de kommunala djurskyddsinspektörerna nära distriktsveterinären, distriktsläkaren och de sociala myndigheterna. Därigenom uppmärksammades lättare människan bakom djuren, och man kunde fånga upp exempelvis ålderdom, sjukdom, sociala missförhållanden, missbruk etcetera. Missförhållanden kunde ofta förebyggas och personen få hjälp innan situationen gått så långt att djuren behövde omhändertas på grund av vanvård.

Även när ett omhändertagande av djuren blivit oundvikligt är djurägaren i allmänhet i någon form av kris. När en djurägare frantas sina djur innebär detta en motgång som riskerar att ytterligare förvärra en underliggande krissituation i form av missbruk eller psykisk ohälsa. Ofta skulle en medföljande socialsekreterare, eller annan kunnig personal, kunna hjälpa till att trösta och ordna rent praktiska saker som besök på vårdcentral och hjälp med exempelvis alkoholproblem.

Det skulle behövas en bättre samverkan mellan de myndigheter som ansvarar för djurens välbefinnande och de som verkar för människors välbefinnande. Tydliga rutiner borde finnas för kontakt mellan djurskyddsinspektörer och socialtjänst, liksom för samverkan med LRF:s omsorgsgrupper.

Vilka åtgärder avser statsrådet att vidta för att tillgodose behovet av bättre samverkan mellan myndigheter så att djurägare i olika former av kris kan få rätt stöd?

.....

Magnus Oscarsson (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin